

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۳/۲۰

عبدالغفور لېوال

نورخ (نوروز)

د طبیعت د فطرت جشن

نورخ یا نوروز تر دې وړاندې چې په لوی لاس په کومه گروهه (عقیده) یا سیاست پورې وتړل شي، ډېر ساده يي پیژندلی شو؛ دا د طبیعت د فطرت جشن دی، د پسرلي د رارسېدلو جشن او د ترټولو طبیعي کالهنډاري (تقویم) په حساب د کال د رانوي کېدو د خوښۍ او سمسورتیا و راپنځېدلو د احساس جشن.

له هرډول مذهبي یا سیاسي تروا پرته زرگونه کاله وړاندې چې مصریانو لومړنی کالهنډاره وټاکله، نو بنسټ يي د طبیعت او فصلونو بدلون و. دوی د لمريز او سپوږميز کال توپیر د نیل د اوبو لوړېدل او کوزېدل او د Sopdet سپریس (سوتیس یا شباهنگ) ستوري راختل کتل. دا ستوری د اورې په سم نیمایي کې راخپږي او د هغه تر راختلو څلورنیمې لمريزې میاشتې مخکې يي د نوي لمريزکال لومړۍ ورځ ګڼله، چې همدا د نوروز ورځ کېږي. مصریانو دا ورځ د کرکېلي و سمسورتیا د پیل جشن ګانه. (۱)

اریایان د سهیل لوري ته د ډله ییزې لېږدېدنې پرمهال پوونده کوچیان ول، ترمیلاد شاوخوا څلورزره کاله وړاندې له امو په راوښتلو او بیا د هیندوکوښ سهیل ته د هیند تر شمال او لویدیځ ته مخ په کاسپین د تللو پرمهال ورو ورو مېشت شول او په کرنه يي پیل وکړ، د دوی د ژوند په دواړو پړاوونو (شپني او بزګرۍ) کې پسرلي د ژوندژواک د بڼه موسم زیری و. زمونږ اریایي نیکونو دا ورځ د اقتصادي اړتیا له مخې بڼه ګڼله، دا چې روسته يي له زردبنتي دود دستور سره اړیکه وموندله، لامل يي دا و، چې زردبنت پخپله د کرکېلي، رمه ساتنې و طبیعت پالنې پلوي و. د زردبنت د نامه یوه مانا (اوبس لرونکی) یا (د ژېر اوبس خاوند) بلل شوی دی. د ګاتونو/ ګاڅونو او د اوستا په نورو سرودونو کې د رمو، پسرلي، باران او سمسورتیا ګڼي یادونې وینو.

په تاریخي سرچینو کې هم د نوروز تر اساطیري او افسانوي ځانګړنو وړاندې دغه جشن د طبیعت، پسرلي، ښکلا، کرکېلي او لمريزکال د اوبنتو مناسبت ګڼل شوی دی. حکیم عمر خیام چې د غوره شاعرۍ ترڅنګ په نجوم کې هم یو نوموتی پوه دی او د جلالی لمريز تقویم له بنسټوالو ګڼل کېږي په نوروز نامه کې لیکي:

«زاده ژباړه: د نوروز نوم ځکه پرې ایښودل شوی، چې کله وپوهېدل لمر دوه دورې لري او هر درې سوه او پینځه شپيته ورځې په څلرمه برخه کې د حمل لومړۍ دقیقه رانوي کېږي هماغه وخت نوي ورځ رارسیري...» (۲)

حکیم عمر خیام تر دې وړاندې په نوروز نامه کې د انګورو د ونې د رامنځ ته کېدا کیسه کوي:

پخوا په هرات کې یو پاچا و، چې (شاه شمیران نومېده) او د باغونو له روزنې سره يي مینه لرله، یوه ورځ په خپل باغ کې ناست و، چې گوري یوه مار ځان د هما له یوه مرغه تاو کړی او غواړي ويې خوري، د پاچا زوی مار په غشي ولي او مرغه ژغورل کېږي. کال ته په هماغه ورځ بیا پاچا د پسرلي په سیل ناست دی، چې هماغه مرغه راځي او له خپلې مښوکې خوداني د پاچا په مخ کې غورځوي، پاچا خپل باغوان راغواړي او د مرغه کیسه ورته کوي، چې تېرکال مو ژغورلی و، سړکال يي مور ته یوه ډالی راوړې ده اوداني ورکوي، چې ويې کړي. باغوان دغه دانې کړي او د انګورو یوه ښکلې ونه ترې زرغونيزي او بیا انګور نیسي. د خیام په نظر ځکه نو په هرات کې د نړۍ تر ټولو رنگارنگ [سل ډوله] او بڼه انګور کېږي. (۳) (خیام وايي: دغه ورځ د نوروز ورځ وه.

نوموتی پوه ابوریحان بیروني په خپل کتاب «التفهيم» کې د نوروز په اړه لیکي:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

«زاده ژباړه: نوروز د فروردین (وري) د میاشتي لومړۍ ورځ ده او ځکه یې نوې ورځ بولي، چې د نوي کال تندي ده او تر دې روسته پينځه ورځې جشنونه وي او په شپږمه ورځ یې لوی نوروز وي...» (۴)

په پښتو ادبیاتو کې چې هرکله نوروز یاد شوی، د پسرلي، سمسورتیا، بنکلا، هیلو مینی او طبیعت د غورېدو د جشن په توګه یاد شوی دی. لږ تر لږه په پښتو ادبیاتو کې مور هېڅ ځای د نوروز کوم مذهبي یا سیاسي تړاو موندلای نه شو: د خوشال خان خټک لاندې بیتونه وګورئ:

**پرېر رایشه نوروزه دلفروزه
ستا په وخت می اسوده شي سترګې پوزه**

**د نوروز له فیضه بوټي خالي نه وي
فیض یې رسي هم تر سپاندې هم تر څوزه**

**په راتلو درسره ډېرې خوښې راوړه
پر خوشحال خټک دې قدر دی نوروزه**

یا:

**د نوروز منت په باغ دی په صحرا هم
نوراني یې شي له فیضه هغه دا هم**

بل ځای:

**نور باغونه د نوروز په ورځ غوړېږي
په اهار کا غوړېده د کابل باغ (۵)**

موشکاف حمید ماشوخیل هم نوروز ته خوښی او بزم تغزل د موسم په سترګه ګوري:

**هغه دم شاه جهان شم په دماغ کې
چې له ښکلو سره کېنم په نوروز (۶)**

د دواړو لویو شاعرانو په شعرونو کې له نوروز سره د پسرلي ښکلا، د مینې احساس، د طبیعت د پنځون او غځوونو هنري غبرګون وینو. داسې ښکاري، چې دغه جشن افغانانو په دودیز او تاریخي توګه لمانځلی او دا مهال یې د طبیعت له ښکلا خوند اخیستی، د کال د ښېرازۍ هیلو خوښ کړي او د کار، تولید و کرکېلې لپاره یې لا پسي ډېر توان وربښلی دی.

امیر عبدالرحمن خان له شخصیتي پلوه متدین او په دین ټینګ پاچا تېر شوی دی. د اسلامي شریعت پر پلي کېدا د ده ټینګ دریځ ټولو ته څرګند دی، خو همدغه امیر هم نوروز د افغانستان په مهمو اخترونو کې شماری او د رسمي لمانځني حکم یې ورکوي، دی په دې اړه په خپل منسوب کتاب تاج التواریخ کې لیکي:

«ژباړه ولندیز: په افغانستان کې د اخترونو او رخصتیو په هکله، په کال کې پینځه اخترونه لمانځل کېږي، چې په لاندې توګه دي، کوشنی اختر، لوی اختر چې په قمری میاشتو ټاکل کېږي، درېیم اختر د برات دی... څلورم اختر د نوروز دی، چې هرکال د فرانسې د میاشتو په حساب د مارس په یویشتمه راځي...» (۷)

بل ځای لیکي: خپلو همکارانو ته مې وویل، چې هیندکې (اوسني چهلستون) ته ولاړ شئ او د نوروز ورځ ښه شانداره ولمانځئ او خوښ اوسئ.

کاندید اکاډمیسین محمد اعظم سیستانی لیکي:

«د اعليحضرت شاه امان الله د سلطنت پرمهال به د نوروز په ورځ پاچا د یوې وینا تر اورولو روسته دغه ورځ د قلوبه کولو په جشن پیلوله، قلوبه کول به پخپله پاچا امان الله پیل کړل، اعليحضرت په دغه ورځ بزګري جامي اغوستلي او ملا به یې په یو څادر تړله، په خپل لاس به یې زغ پر غوايي تاره او په سپاري پسي به روان، زمکه به یې څیرله، هغه په خپل دې کار بزګري او کرکېلې ته ارزښت ورکاوه. په دې ورځو کې به له ټول هېواده ښه روزل

شوي څاروي او مرغان د ده له مخې تېرېدل او ده به برياليو بزگرانو او څارويو روزونکيو ته ډالۍ و سوغاتونه ورکول، نيالگي به يې کېنول او په دې توگه د نورو په جشن کې د دهقان ميله له همدې ورځې پيل شوه) « ۸ (چې روسته بيا د هېواد په رسمي کالهېنداره کې ځای ورکړل شو.

د نورو په شاوخوا ورځو کې په افغانستان کې گڼې ميلي ترسره کيږي، چې يوڅو يې دا دي:

دهقان مېله، د مزار گل سرخ مېله، جنده پورته کول، د شاطرانو ميله، د قولبه کشۍ مېله، د سمنکو مېله، د باغ لطيف مېله، د سخي مېله، د دارلوبي مېله، د جبي مېله، د منډه يي مېله، د نيالگيو د کېنولو مېله، د تخت صفر مېله، د کال د لومړۍ چارشنبې مېله او نورې.

لنډه يې دا چې نورو د طبيعت جشن دی، د طبيعت د فطرت او ښکلا جشن، چې د انسانانو په ښکلايز ذوق کې غځونې کوي. دا جشن له کرکېلي او سمسورتيا سره پيوند لري او هرځای چې انسانان د طبيعي کال نوي کېدو ته خوښي څرگندوي هلته نورو لمانځل کيږي. نورو په کومه ځانگړې عقیده، دين يا سياسي پېښه پورې تړل سم کار نه دی. د جمشيد يا بل پاچا د واک ته رسېدو کيسې د زړې اريانا د اساطيري زمانې نکلونه دي، چې کوم عقيدوي ماهيت نه لري. نورو نه کفارو سره مشابهت دی او نه له بل چا سره، بلکې په دې او هغه نوم د دغه طبيعي جشن د لمانځلو مخنيوی د خلکو د دود دستور په وړاندې درېدل، تنگنظري او بېځايه تعصب او استبداد دی، چې ښايي د افغانستان زړور ولس يې مخه ونيسي او په بشپړه زړورتيا د خپلو نيکونو او اسلافو دغه ملي - دوديز جشن په پوره خوښۍ سره ولمانځي.

او له دې سره مو نورو او نوي لمريز کال بختور شه، خوښ، نېکمرغه او گټور کال ولری!

۱- Britannica. (n.d.). Egyptian calendar. Encyclopedia Britannica. Retrieved from

- ۲-نوروزنامه، حکيم عمرخيام، د مجتبی مینوي سمونه، انتشارات امير، ۱۳۸۰ کال، دويم مخ .
- ۳-نوروزنامه، ۷۰ مخ .
- ۴-التفهيم، ابوريحان بيروني، د جلال الدين همایي په زيار، آثار ملي انتشارات ۲۵۳ مخ
- ۵-ارمغان خوشحال، خوشحال خان خټک، مقدمه د سيدرسول رسا، پېښور، دويم چاپ ۲۰۰۱، بېلابېل مخونه
- ۶-د عبدالحميد مومند ديوان، حميد مومند، د افغانستان د علومو اکاډمۍ، ۱۳۶۱ کال، ۱۱۶ مخ.
- ۷-تاج التواريخ، امير عبدالرحمن خان، لومړی ډبرين چاپ ۱۳۱۹قمری، دويم ټوک، ۷۷ م مخ .
- ۸-جشن نورو يا ميله دهقان در افغانستان، کانديد اکاډميسين سيستاني، افغان جرمن انلاين.